[ ] Mikor kértél utoljára bölcsességet és tanácsot Istentől?

nekünk jó és szükséges dolgokat. Örömét találja abban, ha ezt teheti. Mégis elvárja, hogy hozzá őszintén közeledve, hittel kérjünk. Bátorít is erre minket. A találkozás elősegítéséért, a közösség erősítéséért is.

Isten teljesíti is a kérésünket. Sőt túlteljesíti azt. Mert a bölcsesség jó előhaladást biztosít az életünk minden területén, különösképpen a szellemiek és lelkiek vonatkozásában. Ugyanakkor a bölcsesség ékességül és dicsőségül szolgál nekünk, Isten gyermekeinek.

Bölcsesség és értelem Istentől (1Kir 5:9-13)

Az Istentől jövő bölcsesség különb az emberekénél. Még a keleten lakókénál is. Még a befutott, híres emberekénél is. Tehát különb a legintelligensebb, legműveltebb, legtanultabb, legtájékozottabb szakemberekénél, zsenikénél is. Ezzel nem kívánjuk megvetni, sem lekicsinyelni őket, hanem tudatosítani, hogy rész szerint van bennük is az ismeret, így a véleményük lehet elfogult, olykor pedig téves. A képességeiket és a lehetőségeiket ők is az Úrtól kapták. Sajnos, a bűn rabságában élő ember értelme is bizonyos mértékben korlátolt a bűn miatt. Erkölcsi ítélete még inkább.

[ ] Ki a bölcsességed és annak minden kincse?

A bölcs ember gondolatai is bölcsek. Sőt a beszédét is áthatja a bölcsesség. Éneklésekor is megnyilvánul – mind a szövegben, mind a dallamban. A bölcs ember kész és képes tanulni bármiből, bárkitől és bármikor. Mások kárából, saját bukásából is. A tanultakat pedig szorgos alkotó vagy úttörő munkában gyümölcsözteti.

Salamon enciklopédikus megfigyelései és tudása többek között 3000 példabeszédben és 1005 énekben öltött testet, aminek csak egy része maradt ránk a Bibliában. Azon túl, hogy valaki meglátja a helyes utat, követnie is kell azt a célig. Sajnos, ez nem mondható el Salamonról. A bölcsességet nem azért kapjuk, hogy játsszunk a bűnnel, a bálványimádással, a világiassággal.

Isteni bölcsesség a középpontban (1Kir 5:14)

Minden nép, mindenfajta réteg- és beosztásbeli képes érzékelni a bölcsességet. Egyesek még értékelni, elismerni, esetleg követni is. Azért is van ez így, mert az Isten bölcsességét hirdetők és megélők száma kisebbséget jelent. Másfelől gyönyörködni lehet benne. Az Úr jelleme, áldása és módszere ragyog belőle. Mindezt a mi emberi méltatlanságunk, gyarlóságunk és múlandóságunk kontrasztja teszi hangsúlyossá.

[ ] Milyen mértékben tükrözi Isten bölcsességét az egyéni, a családi és a gyülekezeti életed?

Felelős kiadó:
GIORGIOV ADRIÁN

Szerkesztő:
LOVÁSZ ADINA

Kiadja

MAGYARORSZÁGON
ITM-Magyarország, 1068 Budapest, Benczúr u. 31
Tel.: (1) 351-9495;
Baptifon: 06-20-886-3244
E-mail: itm.hungary@gmail.com

ROMÁNIÁBAN
ITM-Románia, Oradea (Nagyvárad)
Str. Albacului nr. 12, 410080 Romania
Tel.: (+4)-0259 419 950
Fax.: (+4)-0259 410 854
E-mail: fundatia.itm@gmail.com

Mint csillagok e világban

„Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben,akik között ragyogtok, mint csillagok a világban!" – Fil 2:14-15

Egy másik ige a Bibliában, amely szintén arra ösztönöz minket, Isten gyermekeit, hogy igyekezzünk csillagokként fényleni, ragyogni: „Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok mindörökké." (Dán 12:3) Sőt ide illik a következő igevers is: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." (Mt 5:16) Jézus Krisztus követőiként a legfőbb feladatunk itt a földi létben, hogy sóként és világosságként éljünk. Jó ízt adni ennek a romlott világnak, és fénykedve ragyogni a minket körülvevő mérhetetlen sötétségben csak úgy tudunk, ha Urunk tanítását követve mindennap igyekszünk valóra váltani azokat a jó cselekedeteket, amelyeket Isten előre elkészített nekünk. Ugyanakkor fontos, hogy a tetteink zúgolódás- és vonakodásmentesek legyenek. Csak így válhatunk Isten tiszta, szent megróhatatlan gyermekeivé, és kezd csillagként ragyogni a jelenlétünk a környezetünkben élő emberek sok bűnének sötét háttere előtt. Ha mindezek mellett arra is odafigyelünk, hogy akiket csak lehet, azokat mind elvezessük az igazságra, akkor nemcsak ezen a világon fogunk csillagként ragyogni, hanem az örökkévalóságban is. Milyen nagyszerű kilátás!

Remélhetőleg mindannyian vágyunk arra, hogy csillagként ragyogjunk a környezetünkben, és ez ne maradjon észrevétlenül, hanem felfigyeljenek rá az emberek. A fentebb felsoroltakon túl még sok mindent tehetünk ennek megvalósulása érdekében. Mindezt A királyok első könyve, Eszter könyve, valamint Pálnak a filippiekhez és a kolosséiakhoz írt levele által kívánja tudtunkra adni Isten a most kezdődő félév során. Kísérje Urunk áldása az ige tanulmányozását!

A szerkesztő

A KIRÁLYOK ELSŐ KÖNYVE

– bevezető

A Királyok első és második könyve onnan kapta a nevét, hogy ez a két könyv Saul kivételével Izráel és Júda összes királyának az uralkodását írja le és értelmezi. A héber Ószövetségben a Királyok első és második könyve egyetlen könyvet alkotott, amelyet a Sámuel első és második könyvében található történelmi elbeszélés folytatásának tekintettek.

A Királyok első és második könyvében Izráel történetének egy hosszú szakaszát jegyezték fel akkortól, hogy Salamon átvette Dávid trónját, egészen Cidkijjá uralkodásának a végéig. Izráel történetének a Királyok könyvében feljegyzett része három alapvető szakaszra osztható: 1.) az egyesült királyság – amely ideje alatt Izráel és Júda (Salamon vezetésével) egyetlen birodalmat alkotott, akárcsak Saul és Dávid uralma idején; 2.) a kettészakaszt királyság – attól kezdve, hogy Izráel fellázadt a júdai királyok uralma ellen, egészen addig, hogy az asszírok fogságba hurcolták Izráelt; 3.) a megmaradt királyság – Júda története Izráel fogságba vitelétől Júda bukásáig és babiloni fogságának a kezdetéig.

A Királyok első és második könyvének mai felosztását nem az elbeszélés természetes íve határozza meg, hanem az a körülmény, hogy a Királyok könyvének hosszú irattekercsét két kisebb és könnyebben kezelhető tekercsre kellett bontani. Ezért a tekercset két nagyjából azonos hosszúságú részre osztották.

A Királyok könyve szerzője nyilvánvalóan különböző forrásanyagokat használt fel a műve megírásához, de a könyv szövege nem több, hanem egyetlen szerző munkájának a jegyeit viseli magán. Egyébkén a szerző személye ismeretlen, de talán a Babilonban élő foglyok egyike lehetett. A Királyok első és második könyvének egyes magyarázói olyan híres zsidó foglyokat jelöltek meg a könyv szerzőjeként, mint Ezsdrás és Ezékiel. Mások Jeremiást tartják a szerzőnek, aki persze nem volt babiloni fogoly, Egyiptomban halt meg. A hagyomány és a korábbi tudósok ezt a három embert részesítik előnyben más szerzőjelöltekkel szemben.

A Királyok első és második könyvét nemcsak azzal a szándékkal írták, hogy feljegyezzék a történelmi szempontból fontos eseményeket, hanem azért is, hogy felfedjék és megőrizzék azokat a lelki tanulságokat, amelyek örökké időszerűek maradnak. Ez például abban nyilvánult meg, hogy a szerzőt erősen foglalkoztatta a próféták és a királyok személye. Amikor Isten felfedte önmagát és az üzenetét, szolgáit, a prófétákat használta fel, hozzájuk és általuk szólt. Isten ugyanakkor a történelem eseményein keresztül is kijelentette magát.

Bölcsességért áldozatbemutatás (1Kir 3:4b-9, 15)

Sokan a bölcsességszerzés igen fáradtságos és hosszú útját választják. Rengeteget olvasnak, tanulnak, utaznak és kutatnak. Többen bele is fáradnak. Egyesek beleroppannak.

Mások a személyes megtapasztalásokkal, az élethabzsolással próbálkoznak, és kalandokat keresnek válogatás nélkül. Ezek az emberek bűnös szenvedélyek rabjaiként képtelenek elfogulatlan mérlegelésre. Ezért meghalhatnak mielőtt helytálló következtetésekre jutnának.

Akadnak olyanok is, akik filozófiákat, vallási felekezeteket cserélgetnek a bölcsesség megtalálása érdekében. Az ilyenek keserűen ébredhetnek rá arra, hogy a bölcsesség nem egy tan. Valóban annál sokkal több: egy személy – maga Jézus Krisztus.

Salamon király példájából okulva megtanulhatjuk, hogy mi is áldozatot hozhatunk a bölcsesség megszerzéséért. Az első ilyen áldozat lehet az, ha alázattal, töredelemmel beismerjük, hogy hiányzik nekünk a bölcsesség. Egy másik áldozat: Istent félni, őt keresni és szolgálni, vele fejlődő közösségben maradni. Újabb áldozat: hálát adni az Úrnak, őt dicsérni mindenért. A következő áldozat: helyesen feldolgozni a múltat, illetve egészségesen értékelni az elődöket. Igen fontos áldozat: komolyan venni a hivatásunkat. Mindezek érdekében hozzuk meg szívből azt az áldozatot, hogy következetesen engedelmeskedünk Istennek!

Salamontól megtanulhatjuk azt is, hogy többször is odaszántan áldozzunk Istennek, és keressük őt a legjobb tudásunk szerint. Drága Megváltónk hozta a legnagyobb és örökérvényű áldozatot azért, hogy a Sátán által becsapott bűnös ember bölccsé lehessen. Az ő bölcsessége szerint jobb adni és szolgálni, mint kapni, magunkat kiszolgáltatni. Célravezetőbb alázatosnak, szelídnek, szerető szívűnek lenni, mint kérkedni, tombolni és gyűlölni. Kívánatosabb az igazságért szenvedni, mint a bűn mámorában hemperegni, annak gyönyörében fetrengeni.

( ) Mit tanultál a múltból, az elődeidtől és a kortársaidtól? Miért kívánsz bölcs lenni?

Ha bölcsességet kérünk (1Kir 3:10-14)

Isten jónéven veszi, amikor többre tartjuk a bölcsességet a hosszú életnél, a földi gazdagságnál, ellenségeink elintézésénél, semlegesítésénél, és más egyéni érdekeknél. Ugyanakkor kedvesen fogadja, amikor az Urat, valamint az Úr népét és ügyét kívánjuk szolgálni a saját javunk helyett. Azért is tetszik ez neki, mert a bölcsesség kérése magában foglalja, hogy alázattal és bizakodva vállaljuk az előttünk levő feladatot: a harcot és a munkát, vagyis a magunk részét. Teremtőnkként és mennyei Atyánkként Isten szívesen ad

Kérjünk Istentől engedelmes szívet!

2020. július 12

Alapige: 1Kir 3:1-15; 5:9-14 (Károli f. 4:29-34)
Központi bibliai igazság: Érdemes engedelmes szívért, Istentől eredő értelemért, bölcsességért imádkozni.
Aranymondat: „Tégy értelmessé, hogy megfogadjam törvényedet, és megtartsam teljes szívvel." – Zsolt 119:34

Az egykor fanatikus Saul a feltámadt Krisztussal találkozva bölccsé szelídült. Álljon előttünk néhány tanítása Isten bölcsességéről.

„Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet az Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre." (1Kor 2:7) „Kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt." (Ef 1:17) „Némelyik a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által." (1Kor 12:8) „Ismertté legyen most az egyház által a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt az Isten sokféle bölcsessége." (Ef 3:10)

Bölcsességet igénylő kihívások (1Kir 3:1-4a)

Salamon király már uralkodása elején egy sor kihívással, feladattal találta szemben magát. Azokkal bajlódva rádöbbent arra, hogy a meglevő bölcsessége elégtelen. Bár édesapja bölcs embernek ismerte őt, és bár az egyiptomi fáraó szövetségese és veje lett, mindez nem nyugtatta meg (1Kir 2:6). Valójában mindez csak újabb kérdéseket és nehézségeket vetett fel benne és előtte.

Részben és kicsiben mi is találkozunk Salamon gondjaival. Egyik legjelentősebb döntésünk a házasságkötés: kivel szövetkezünk. Továbbá bölcsességet igényel mindenféle építkezés. Legyen szó a saját házunkról, netán palotánkról, Isten templomáról, városrendezésről, vagy egy védelmi rendszer kialakításáról. Aztán az Úr elé állni, neki áldozni sem lehet bárhogyan. Mert ilyenkor sem a saját könnyebbségünket és a magunk véleményét kell követnünk, hanem Isten tetszését. Ugyanakkor bölcsesség kell annak a gyülekezetnek a megtalálásához, amelyben Isten kijelölte a helyünket, ahol elmélyülhet az imaéletünk és a szolgálatunk.

( ) Melyik életkorban kevesebb az ember bölcsessége? Mikor és miben vetted észre, hogy elégtelen a meglevő bölcsességed? Milyen megoldásra gondoltál?

2020. július 5

Óvakodjunk a téves törekvésektől!

Alapige: 1Kir 1:5-10, 32-53; 2:19-24
Központi bibliai igazság: A téves törekvések bűnbe és veszélybe sodornak minket és a környezetünket. A helyes törekvések viszont a mindenható Isten támogatását élvezik.
Aranymondat: „Szeretettel és hűséggel jóvá lehet tenni a bűnt; az Úrnak félelme távol tart a rossztól." – Péld 16:6

Egyik-másik gyermek szándékosan törekszik arra, hogy kínos helyzetbe hozza a szüleit, a nevelőit. De ilyen igyekezet nélkül is sikerül nekik néha hasonló eredményre jutni.

Több tizenéves és fiatal törekszik lépést tartani minél több területen a vele azonos korúakkal. Számtalan feszültség támad ebből is.

Az érett felnőttek általában túlzottan ráhajtanak a kimagasló teljesítmények megvalósítására. Ez Istentől és emberektől elrabolt időbe, romló kapcsolatokba, vagy éppen az egészségünkbe kerül.

A velünk született emberi természetünk miatt mindannyian hajlamosak vagyunk téves törekvésekre. Ebben sokszor megakadályozhat minket az istenfélő szülői és gyülekezeti nevelés, különösképpen pedig az őszinte és alapos Istenhez való megtérés.

Az igetanulmányunkban felvillantunk néhány elkerülendő, káros és veszélyes törekvést, végül pedig néhány helyes célt. Engedjük, hogy ezek által Isten Szentlelke tanítson, oktasson, és helyes irányba tereljen minket!

Őrizkedj az elbizakodástól! (1Kir 1:5-6)

Dávid a házasságtörése és a gyilkossága után családi konfliktusok és tragédiák sorát élte át. Egy ilyen jellegű eseményről számol be a mai alapige is.

Adónijjá királyságra törésének idején ő lehetett Dávid legidősebb életben levő fia (2Sám 13:28-29; 18:14-15), aki másküllönben a negyedik volt (2Sám 3:4). Valószínűleg a testvéreinél tapasztaltabbnak, szebbnek és népszerűbbnek tudta magát. Ki is jelentette öntelten, hogy ő lesz az új király, bár senki sem ígért neki ilyet.

Az újonnan hatalomra törő királyfi gondosan kidolgozta az államcsíny részleteit. Ám néhány lényeges kérdésben helytelenül döntött. Lebecsülte Isten véleményét, szempontjait és szerepét a

( ) Ha tudatosan nem is törekszel önzésre, elbizakodottságra vagy nagyravágyásra, mennyire vagy elnéző és engedékeny ezekkel a bűnökkel szemben?

következő király kijelölését és felkenését illetően. Ugyanakkor semmibe vette édesapja e területre vonatkozó meggyőződését. Különbnek tartotta magát Salamonnál, bár tudta, hogy Dávid Salamonnak ígérte a trónt. Nem törődött az Úr dicsőségének és népe javának valós keresésével.

Részben értetlenül szemléljük Adónijjá édesapjának, Dávidnak a gyermeknevelés terén tanúsított hiányosságait. Az állami és a közéleti tevékenysége túlságosan elvonta figyelmét a gyermekei neveléséről. Ez mégsem jogosította fel Adónijját az államcsíny megtervezésére és beindítására.

Vizsgáljuk meg az életünket: Milyen mértékben van jelen az önzés, az elbizakodottság és a nagyravágyás az istentiszteleti szolgálatainkban, a családi életünkben, vagy a munkahelyi és társadalmi magatartásunkban? Mikor neveztük néven utoljára a tetteink titkos mozgatórugóit?

Őrizkedj az összeesküvéstől! (1Kir 1:7-9; 32-49)

Az idős Dávid király 70 éves (2Sám 5:4-5) korára jócskán legyengült. Gyakorlatilag hatalmi űrt sejthetünk az ország élén. Csábítóvá vált a helyzet. Adónijjá fokozatosan nyilvánosságra hozta régi álmát, vágyát: ő legyen apja után az új király. Ezt hirdették a harci kocsijai, erre hívta fel a figyelmet az előtte szaladó ötven ember. Ugyanígy történt már a testvére, Absolon esetében is.

Egyszer, amikor Adónijjá juhokat, marhákat, hizlalt borjúkat és számos bikát áldozott a Zóhelet-kövénél, a Rógél-forrás mellett, meghívta csaknem minden testvérét és a király szolgálatában álló, de tőle valamennyire eltávolodott összes júdaiakat. A vele együtt étkező vendégek pedig elkezdték őt Izráel királyaként éltetni.

Adónijjá figyelme nem terjedt ki minden lehetséges fordulatra. Annyira elbizakodott, hogy nem gondolt komolyan a terve lehetséges csődjére. Nem tanult Absolon vereségéből és halálából. Nem elemezte ki alaposan elhunyt féltestvére alávaló késztetéseit, felületes döntéseit, téves taktikáját. Ezért ráérősen mulatozott, ünnepelte és ünnepeltette magát.

A kürt hangja fennen hirdette Salamon királlyá kenésének hivatalos voltát. Adónijjá vendégeiben viszont rémületet keltett. Ezért félelemmel indultak haza a mulatozásból, bár abban az időben és kultúrában minden házigazda erkölcsi kötelessége volt, hogy szavatolja a házához meghívott vendégek biztonságát. Ám Adónijjá magát sem volt képes megvédeni, mivel eljátszotta a királyi megkegyelmezést (1Kir 2:23-25).

( ) Mi az összeesküvés ellentétpárja? Mit tennél, ha megtudnád, hogy a vetélytársaid, az ellenségeid összeesküdtek ellened?

Az összeesküvők nem mentek el gratulálni Dávidnak, vagy kifejezni Salamonnak a jókívánságaikat. Az ókori közel-keleten ugyanis meg volt pecsételve egy sikertelen összeesküvés résztvevőinek a sorsa.

Az idős Dávid messzemenően túltett Adónijján éleslátásban, valamint a szükséges lépések időzítésében és megtételében. Ebben segítségére volt Isten, valamint Nátán próféta, Cádók főpap, Benájá és az általa vezetett testőrség. Dávidot elsőként Betsabé tájékoztatta a hirtelen beállt kritikus helyzetről, az összeesküvésről.

Őrizkedj a részrehajlástól! (1Kir 1:10; 50-53; 2:19-24)

Adónijjá ismerte az udvari tisztségviselők múltját és beállítottságát. Tudta, kit édesget magához, és kit nem. Ebben a döntésében az érintettek Dávidhoz és Salamonhoz való hűségét vette figyelembe. Az elégedetlen, továbbra is és mindenáron érvényesülni akaró embereket kereste.

Amikor az összeesküvés terve visszájára fordult, Adónijjá mellől hirtelen szétrebbentek a megrémült hívek. Mindenki elment a maga utjára. Ezért a magára maradt Adónijjá látszólag Isten oltalmára bízta magát, sőt kegyelmet kért a valódi és új királytól, Salamontól.

A hatalomra törő királyfi behódolása ellenében nyerte el a kért kegyelmet. Salamon alárendeltjeként ment haza. Sohase felejtsük el, hogy mi is rászorulhatunk az általunk elvetett emberek jóindulatára, irgalmára.

Isten dicsőségének szolgálatára és ránkbízott embertársaink javára élhetünk, ha egyéni érdekeink elé helyezzük az Úrtól kapott elhívatásunkat és megbízatásunkat. Így cselekedett Cádók főpap (1Krón 16:39), Benájá testőrparancsnok (2Sám 8:18; 20:7; 23:20), Nátán próféta (2Sám 7:1-17; 12:1-15:25), Dávid, Salamon, és az alapigében megismert erős vitézek is.

( ) Milyen és mekkora árat fizetsz Isten szolgálatáért? Embertársaid javáért? Mennyire és hogyan keresed a gyülekezeted és a családod valódi javát?

Isten a szolgálatába fogad minden megtért, újjászületett és neki átadott életű egyént, legyen az nő vagy férfi, gyermek vagy idős, szegény vagy gazdag. Ő nem a származásunkra vagy a múltunkra tekint, hanem az alázatunkra, a hitünkre, a szeretetünkre és a hűségünkre.

Miközben Istent szolgáljuk, embertársaink és az ő szükségeik közelébe kerülünk. Ennek köszönhetően a szabadító és gondviselő Isten áldásának eszközei lehetünk köztük. Így pedig jobban megismerhetjük szerető és kegyelmes Urunkat, aki nem feledkezik meg a mi szükségeinkről sem.